अनागस् a.1 Innocent, blameless; आर्तत्राणाय वः शस्त्रं न प्रहर्तुमनागसि S. 1. 11.–2 Conferring bliss or happiness.

अनाचार a. Devoid of customary observances or duties, improper in behaviour, unprincipled, regardless of custom, law or propriety &c.; also अनाचारिन् in this sense.—रः,-अनाचरणं Absence of due observances or customary duties, improper conduct, departure from established usage or principle; अनाचार is of two kinds विहितस्य अननुष्ठानं निषिद्धस्य चानुष्ठानम्.

अनाज्ञात a. 1 Unknown, not properly known. –2 Surpassing all that has yet been known.

अनातप a. Free from or devoid of heat or the blaze of the sun, not exposed to heat, cool, shady; वांछन्दैशमनातपं विधिवशात्तालस्य मूलं गतः Bh. 2. 90. —पः Coolness, shade.

अनातुर a. 1 Not eager, indifferent; °रौत्कंठितयोः v.l. for अनादर M. 3. 15.–2 Not fatigued, unwearied; भेजे धर्ममनातुरः R. 1. 21. –3 Not ill or diseased, well, healthy, in good health; अनातुरः सप्तरात्रमवकीर्णिव्रतं चरेत् Ms. 2. 187; 4. 144.

अनात्मन् a. [न. ब.] 1 Destitute of spirit or mind. –2 Not spiritual, corporeal. –3 One who has not restrained his self; अनात्मनस्तु शत्रुत्वे वर्तेतात्मैव शत्रुवत् Bg. 6. 6.—m. [अप्रशस्तो भिन्नो वा आत्मा न. त.] Not self, another, something different from आत्मन् (spirit or soul) *i. e.* the perishable body; अप्रातः प्राप्यते योयमत्यंतं त्यज्यते ऽथवा। जानीयात्तमनात्मानं बुद्ध्यंतं वपुरादिकम्॥ अनात्मन्यात्मबुद्धिर्या साऽविद्या परिकीर्तिता॥ —**Comp.**—ज्ञ, वेदिन् a. 1. devoid of spiritual knowledge or true wisdom. 2. not knowing oneself, foolish, silly; मा तावदनात्मज्ञे S. 6; कथं कार्यविनिमयेन व्यवहरति मयि °ज्ञः M. 1; स्फुटमापदां पदमनात्मवेदिता Si. 15. 22. —प्रत्यवेक्षा reflection that there is no spirit or soul (with Buddhists). —संपन्न a. foolish, destitute of qualities (of the soul), not self-possessed; न खेवानात्मसंपन्नाद्वृत्तिमीहेत पंडितः Pt. 1. 49.

अनात्मक a. [नास्ति आत्मा स्थिरो यत्र] Unreal, transitory, of an unenduring character, an epithet (with Buddhists) for the world.

अनात्मनीन a. Not adapted to, or for the benefit of, self; disinterested.

अनात्मवत् a. [आत्मा वश्यत्वेन नास्त्यस्य] Not self-possessed; having no control over the senses; अनात्मवंतः पशुवत् भुंजते येऽप्रमाणतः Susr.

अनात्म्य a. [आत्मनः इदं आत्म्यं शरीरं न. ब.] Impersonal, incorporeal (अशरीर). —त्म्यं Want of affection for one's own family.

अनात्यंतिक a. 1 Not constant or perpetual, not final.–2 Intermittent, recurrent.

अनाथ a. [न. ब.] Helpless, poor, forlorn, parentless, orphan (as a child); widowed (as a wife); having no master or natural protector, without a protector in general; नाथवंतस्त्वया लोकास्त्वमनाथा विपस्यसे U. 1.43; R. 12.12. —थं Ved. Helplessness.—**Comp.**—पिंडदः,-पिंडिकः 'giver of food to the poor,' N. of a merchant in whose garden Buddha Gautama used to instruct his pupils. —सभा a poor-house.

अनादर a. [न. ब.] Showing no respect, indifferent, calm, regardless; M. 3. 15. —रः [न. त.] 1 Disregard, disrespect, disdain, contempt; षष्ठी चानादरे P. II. 3. 38, मन्यकर्मणि अनादरे विभाषाऽप्राणिषु 17. –2 Ease, facility (one of the senses of आदर being 'effort or care', see the word); °खंडितशंकरशरासनः U. 1 (perhaps also 'without any respect for the bow of the great god'); अनादरोपात्तधृतैकसायकं Ki. 14. 36.

अनादरणं Disrespectful conduct, neglect.

अनादरिन् a. Disrespectful, irreverent.

अनादि a. [आदिः कारणं पूर्वकालो वा नास्ति यस्य सः] Having no beginning, eternal, existing from eternity, epithet of परमेश्वर; जगदादिरनादिस्त्वं Ku. 2. 9; अनादिरादिर्गोविंदः सर्वकारणकारणं; also of हिरण्यगर्भ.—**Comp.**—अनंत,-अंत a. without beginning and end; eternal.(-तः) N. of Siva.—निधन a. having neither beginning nor end, eternal.—मध्यांत a. having no beginning, middle or end; eternal.

अनादिता-त्वं State of having no beginning.

अनादिमत् a. Not produced or effected, having no beginning.

अनादीनव a. Faultless; ब्रह्मसुदेवेनादीनमनादीनवमीरितं Si. 2. 22.

अनादृत a. 1 Disrespected, despised; Ms. 2. 234; °सत्कार not accepting the hospitality.–2 Not careful, regardless of, indifferent to; अनादृतस्यामरसायकेष्वपि Ki. 14. 10.—तं Disrespect, contempt.

अनादेय a. Not fit to be taken, unacceptable; inadmissible; अनादेयस्य चादानादादेयस्य च वर्जनात् Ms. 8. 171.

अनादेशः Absence of direction or command.—**Comp.** —कर a. doing what is not commanded; or (अन्-आदेशकर) not doing what is ordered.

अनाद्य a. 1 =अनादि q.v. –2 Not eatable; what ought not to be eaten.

अनाधार a. Without support, an epithet applicable, according to the Naiyáyikas; to eternal objects only (such as sky), or to Brahma according to the Vedântins.

अनाधि a. 1 Without mental pain or anxiety; R. 9. 54.

अनाधृष् a. Ved. Not checking or not being checked.

अनाधृष्ट-ष्य a. 1 Invincible, unchecked, irresistible. –2 Perfect, unimpaired.

अनानुकृत्य a. Ved. Inimitable, unparalleled.

अनानुद a. Ved. [अनु ददाति; दाक न. त., पृ. दीर्घः] Unsurpassed in giving (अतुल्यदातृ).

अनानुपूर्व्य 1 Separation of the different members of compounds by the intervention of others. –2 Not coming in regular order.

अनानुभूतिः f. Ved. Neglect, absence of experience or observation, inattention.—(pl.) Neglectful people.

अनापद् f. Absence of calamity or misfortune; Ms. 4. 2.

अनापि a. आप्यते-आप् कर्मणि इन् आपिः आलो बंधुश्च, न. ब. Tv.] Without friends or kindreds.

अनाप्त a. 1 Not obtained. –2 Not reaching or attaining, unsuccessful in the attempt to get. –3 Unfit, not apt, unskilful; युग्यस्थाः प्राजकेऽनाप्ते सर्वे दंड्याः शतं शतं Ms. 8. 294. —प्तः A stranger.

अनाप्तिः f. Non-attainment.

अनाप्त a. Not getting &c.; अनाप्तुरेनसां Si. 16. 38 not touched by sin.

अनाभयिन् a. Ved. [आभियोति आभी-उणा-इनि, आभयिन् न. त.] Not at all